

ՓԱՌԱՊԱՆԾ ՏԱՐԵԴԱՐՁ

1920 թ. նոյեմբերի 29-ը մեր ժողովրդի պատմության սաջ սոր դարագլուխ կազմող տարեթիվ է:

Հայ ժողովուրդը ռևոլուցիայի նախօրինն ապրում էր իր գոյության ամենաապաստանի օրերը, որը նրան սպառնում էր բնաջնջումը և առհավետ չքացումը պատմության թանաքից: Եվ այդ սարսափի օրերին հաշեց Մեծ մարզու հանճարեղ Ստալինի ձայնը և ռևոլուցիայի փրկարար ձեռքը հասավ մեր ժողովրդին ու նրան ազատեց վերահաս կործանումից: Հայ ժողովրդի համար բացվեց նոր կյանքի վարդապույն արշալույսը:

Հայ ժողովուրդը լծվեց իր կյանքի բարեկարգության և իր պետականության կառուցման:

Հայ եկեղեցին, որի համար հայ ժողովրդի պետականության հարցը նվիրական է եղել դեռևս լուսավորչի օրերից, ավանդական սրբությանը և լրջմտությամբ զբրկաբաց ընդառաջեց մեր պետականությանը և իր բոլոր ուժերը փ սպաս դրեց նրա բարգաւաճմանը:

Պատմականորեն ժառանգած այս տրադիցիան պաշտպանվեց ամենայն հոգատարությամբ առավել ևս Հայրենական մեծ պատերազմի օրերին: Հայ եկեղեցին հանձին Ամենայն Հայոց Հայրապետության Ազգայնորդ Տեղակալ Տ. Գեվորգ արքեպիսկոպոսի՝ ներկա Ամենայն Հայոց Վեհափառ կաթողիկոսի՝ հոսպարակ իջավ մեր հաղթանակի սրբազան գործին սպասարկելու:

Մեր եկեղեցիները և հավատացյալ համայնքները, ինչպես Հայրենիքում, նույնպես և արտասահմանում, իրենց համեստ լուծան օրին Հայրենիքի պաշտպանության զոհասեղանին:

Սակայն հայ եկեղեցին դեռ շատ անկիրքներ ունի Մաշի Հայրենիքին և մեր պետականությանը օժանդակելու կապակցությամբ և ի սպաս դնելու իր բարոյական բոլոր միջոցները նրա համար: Այսօր, երբ հրատապ խնդիր է ի սփյուռս աշխարհի

ցրված հայ ժողովրդին համախմբելու մի սրտանական դրոշմ Սովետական Հայաստանի դրոշի տակ, հայ եկեղեցին չի խնայում իր ուժերը, նա գործադրում է բոլոր քանքերը, թե Սփյուռքում և թե Սովետական Սիովյան մեջ, բոտ ամենայնի օժանդակելու մեր պետականությանը առաջագրված խնդիրներին բարեհաջող լուծում տալու համար:

Սովետական Հայաստանի 25 տարիները նոր ոսկեդար հանդիսացան հայ ժողովրդի համար:

Եթե մեր պատմության ե դարի ոսկեդարը մեզ բերել է գիր և գրականություն, որով պետականությունից զրկված ժողովրդի ձեռքը իր ազգայնությունը, իր կրոնը և ժողովրդական իր կերպարն անաղարտ պահելու զենքերն է միայն ընձեռել, ապա Սովետական ոսկեդարը իր թեքին բերել է առաջին ոսկեդարի նվաճումներն ապահովելու և դարգացնելու բոլոր հնարավորությունները:

Նոյեմբերը դարբնեց մեր պետականությունը, մեզ դարձրեց տեղ և տնօրեն մեր Հայրենիքին, նա մեր ձեռքում և արհամարհված ժողովրդին դասեց Մեծ Միության ընտանիքի լիրալ և հավասար անդամների շարքը. նա մեզ շնորհեց այն բոլոր միջոցներն ու հնարավորությունները, որոնք անհրաժեշտ են ժամանակակից մրտրով պետականություն կազմելու համար, նա ստեղծեց աննախընթաց պայմաններ մեր կուլտուրայի՝ գրականության, արվեստի, գիտության ծաղկման ու բարգավաճման համար:

25 տարվա մեր բոլոր նվաճումների փառք ու պսակն է կազմում մեր նորաստեղծ պետության ամուր և հզոր պատվարը՝ մեր հերոսական կարծիք Բանակը, որ ֆաշիստական զազանների դեմ մղված պայքարում ցուցաբերեց անօրինակ արիություն ու հերոսություն և փառքով օժեց իր մեծ Հայրենիքի ճակատը:

Հայ ժողովուրդը իր Հայրենիքի քսանհինգ տարիներում ձեռք բերած նվաճումների հա-

մար երախտապարտ է ռուս մեծ, եղբայրական ժողովրդին և միութենական ժողովուրդների խմաստուն ղեկավար Մեծ Ստալինին:

Այսօր, մեր Հայրենիքի պանծալի 25-ամյակի օրը աշխարհի յուրաքանչյուր ազնիվ ու հայրենասեր հայ ակնածանքով ու խորին երախտագիտության զգացմունքով է արտասանում աշխարհի ամենամեծ մարդու, հանճարեղ Ստալինի անունը և արեւշատութուն բարեմաղթում Մեծ Միության ժողովուրդների խմաստուն առաջնորդին, հայ ժողովրդի միակ ազատարարին:

Այսօր համայն աշխարհը վկա է, որ ՍՍՄԿ-ի ջանքերով Եվրոպան փրկվեց նրան

սպանացող ֆաշիստական հորդանքերի մշտական ստրկացումից և ժողովուրդներն ազատագրվեցին 20-րդ դարի բարբարոսների ստրկական լծից:

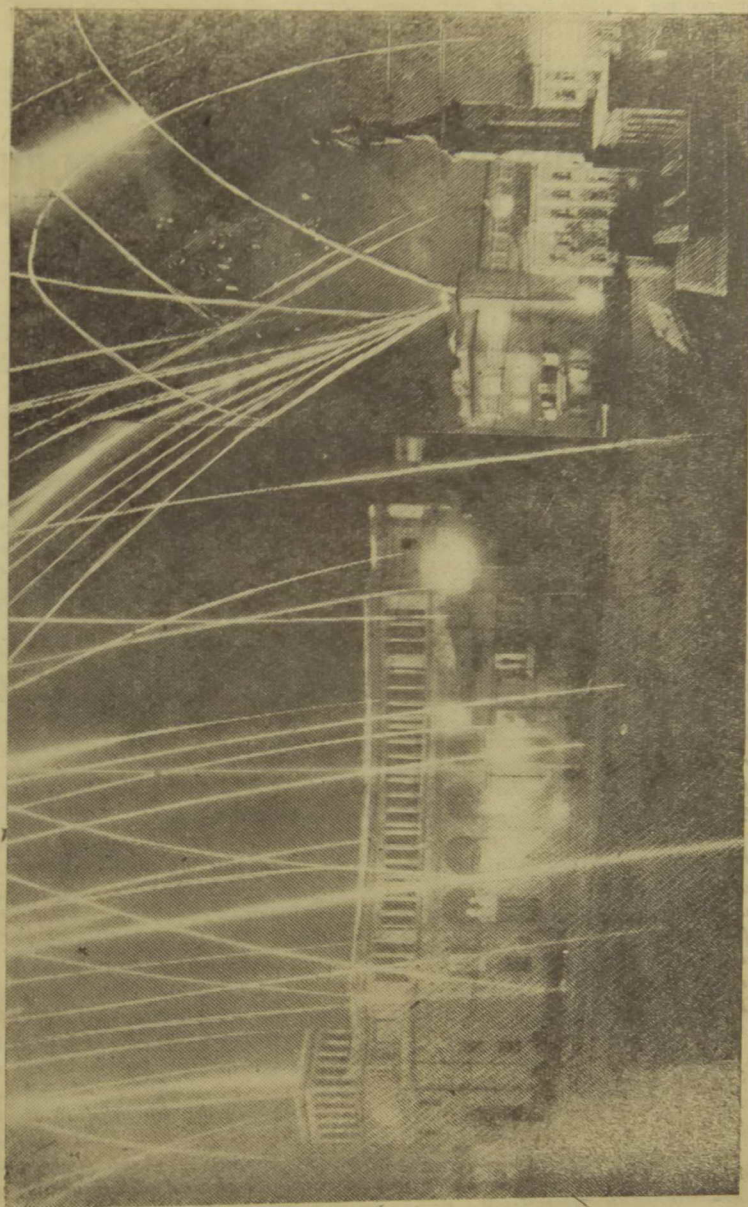
Պատմական այս մեծ ակտից հետո հասկանալի է, թե ինչու արտասահմանում դեպերտդ մեր հայ եղբայրներն իրենց հույսերի և իղձերի իրականացումը Ստալինական Միության մեջ են որոնում:

Սփյուռքի հալության հայացքներն այսօր, այս պատմական մեծ տոնի օրը, ուղղված են Մեծ Ստալինին և Սովետական Հայաստանին իրականացնելու իրենց դարավոր իղձը՝ վերադարձը դեպի Մայր Հայրենիք Սովետական Հայաստանը:

Երևան — Լեւոնի երաժշտական տունը

Երևան — Համալսարանը Լիճիցի հրապարակում